

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 1

Харків

2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Кібальчич Анастасія. Асоціативно-образний компонент концепту «вино» у «Кентерберійських оповідях» Джефрі Чосера	35
Кобякова Діана. До питання про статус терміну «ecology»	37
Ковалевська Дар'я. Філософське поняття диспозиційності в лінгвістичному вимірі	38
Kolodiazna Anastasia. Linguistic Means of Conveying the Modality of Worldview Perception in English Drama	39
Костіна Тетяна. Рецепція античності в художній літературі	40
Кузіна Поліна. Відео-формат сучасного англомовного кулінарного дискурсу	41
Кузьміна Аліна. Автомобільні неологізми в сучасній англійській мові	42
Кукленко Марина. Застосування автентичних відеоматеріалів на уроках англійської мови в середній школі як засіб мотивації учнів	43
Кукленко Олександр. Формування англомовної лексичної компетентності учнів старшого юнацького віку через застосування інформаційних технологій	44
Курська Інна. Формування лексики інтернет-дискурсу	45
Лобунець Маргарита. Поетика заголовку роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	46
Ломонос Вікторія. Комісивні мовні акти	47
Мазарук Марія. Лінгвокультурний аспект у сучасній лінгвістиці	48
Мазурова Катерина. Художній текст як інтердискурс	49
Мамедова Сусана. Англоязычный речевой этикет как объект лингвистического исследования	50
Манжак Катерина. Комп'ютерний дискурс як самостійна область дослідження	51
Маркіна Тетяна. Щодо питання формульності сюжетів анімаційних фільмів	52
Марущенко Юлія. Витоки паремій англійської мови зі значенням «їжа»	53
Машир Вікторія. Функція і роль шекспірівського претекста в драматургії Тома Стоппарда («Розенкранц і Гільденстерн мертві»)	54
Михайлова Тетяна. Мовні засоби створення образу «прихованого» негативного персонажа у творі Д. Брауна	55
Мозгова Олена. Поняття терміна у сучасній науковій парадигмі	56
Москаленко Єлизавета. Порада як об'єкт лінгвістичних досліджень	57
Моторикіна Ірина. Семантична характеристика дієслів, що вводять пряму мову, в оповіданнях А.Крісті	59
Мужевенко Вікторія. Полісемія в рекламному тексті	60
Науменко Наталія. Реклама як комунікативний феномен	61
Невольниченко Ліна. Проблеми ідентичності в романі Е. Берджеса «Механічний апельсин»	62
Павлікова Анна. Персонаж у літературознавстві	63
Паніна Людмила. Основні засоби невербальної Інтернет-комунікації	64
Пензіна Поліна. Конструювання ідентичності в художньому дискурсі	65
Петрушова Лідія. Поняття лінгвокультурного концепту	66

РЕЦЕПЦІЯ АНТИЧНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Тетяна КОСТИНА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент **М.Ю. Бабенко**

Античність – це цілісний світоглядний космос, до якого зверталися і до сьогодні звертаються культури різних епох і народів. Термін «античність» був введений до вжитку на початку XVIII сторіччя у французькій мові і позначав особливий тип цивілізації, що належав до ранніх історичних періодів. Поява багатьох розвідок, що пов'язані з історією мистецтв, призвела до звуження поняття «античність» до часів греко-римської культури.

Універсальність античного спадку полягає в його множинному проникненні в різні сфери культурно-естетичного розвитку народів Європи та сучасного світу загалом. Багатовікова дистанція між античністю та наступними епохами-реципієнтами стала запорукою успішного використання грецьких сюжетів, образів, мотивів, символів.

М. Бахтін дав точне визначення тому, як віддаленість різних культурних епох сприяє їхньому подальшому взаємопроникненню. На думку науковця, попередні культури містять в собі смислові можливості, які не були усвідомлені протягом свого існування.

Р. Войтехович, посилаючись на розвідки Ю. Лотмана, стверджує, що культурний діалог може відбутися за наявності двох факторів: спільності та розбіжності та порівнює античність і сучасність з позиції роз'єднаності поколінь «дітей», «батьків» та «дідів», де античність посідає місце «дитинства», і чим більше дистанція між поколіннями, тим більше спільних точок перетину.

Подібну думку висловлює О. Турган у статті «Рецепція античності в українській літературі (діахронічний аспект)». Науковиця вважає, що з часом антична міфологічна система перестала бути світоглядною, але при цьому набула нової функції – вона стала сховищем сталих образів для всіх видів художньої творчості.

Міфологічні сюжети, теми та образи відносяться, на думку А. Е. Нямцу, до продуктивного традиційного загальновідомого сюжетно-образному матеріалу, а його нова інтерпретація або трансформація направлена на створення складних символічних планів, які в подальшому вибудовують асоціативно-образні деталі з урахуванням авторського задуму.

Причини того, що міфологічні сюжети в європейських культурах піддаються найбільш активній переробці криються у тому, що античний матеріал був потенційно здатний до різного роду трансформації: від модифікацій сюжету та образної системи до адаптації його ідейно-тематичного наповнення відповідно до запитів того часу. Сучасні автори часто звертаються до відомих міфологічних сюжетів, послуговуючись їхнім потенційним психологізмом для створення суто свого морально-ідейного наповнення. Однак деякі митці свідомо уникають загальновідомих міфів, натомість залучають другорядні трактовки міфологічних текстів.